

TORNAI JÓZSEF

Kis dal a boldogságról

Minek nekem mezítláb
mászni a hegyekbe?
Kis konyhában vadászni
a döglött legyekre?

Egész éjjel kórok közt
térdeltem a szoknyád.
Kápolnában hűvösebb
a mennyei boldogság.

Egyetlen angyal

Régen meghalt a legelső szerelmem.
Hetven év szállt el azóta fölöttem.
Gubanc-haja lehajlott a nyakához,
ég-kék szeme, emlékszem, hogy villámlott.

József Attila-sor volt írva szobája
hófehérre festett, üres falára.
Magyarázta az eretnek fülemnek,
mitől olyan gazdagok e szellemek:

Móricz Zsigmond, Dosztojevszkij
s amit a Háború és béke ír.
Adtam neki rossz szerelmes verseket,
mindezeken megbocsájtón nevetett.

De aztán oly zavaros lett a lelke,
hogy megváltam tőle egyik este.
Sírt, könyörgött: továbbra is maradjak,
de én csak toltam kerékpáromat.

Elhajtottam, soha többet nem láttam,
de a lelkem ott rekedt a szobában.
Nem volt nála szárnyasabb szélkiáltóm.
Teheneit őriztük a határon.

Hallottam, hogy korlátolt, vad férje lett,
bosszút állt, s miattam mind részegebb.
Tóth Irénke, lakj síromig szívemben:
egyetlen angyal, örökre egyetlen.

Csillaglétcső

Ha csak egy fokot lépsz,
mindig följebb haladsz,
ha többet kísérsz,
a botod elakad,
mindig egyet-egyet
Buddha magasáig,
s eléred a lépcsőn,
amit véred áhít.
Egy-egy fok, egy-egy fok
már ezer esztendő,
s megnyílik előtted
egy darab jövendő.